

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 10 lipca 2019 r.
(OR. en)

11150/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2019/0150(NLE)

PECHE 324

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	10 lipca 2019 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2019) 327 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2019) 327 final.

Zał.: COM(2019) 327 final

Bruksela, dnia 10.7.2019 r.
COM(2019) 327 final

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie ds.
Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku (CECAF) w latach 2019–2023, w sprawie planowanego przyjęcia niewiążących uwag i środków dotyczących zarządzania żywymi zasobami morza.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa

Komitet ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku (CECAF) został ustanowiony rezolucją 1/48 Rady Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) na mocy art. VI ust. 2 umowy założycielskiej FAO. Statut CECAF został ogłoszony przez dyrektora generalnego FAO w dniu 19 września 1967 r. i został ostatnio zmieniony w 2003 r., w szczególności w odniesieniu do celu, funkcji i obowiązków CECAF.

Celem CECAF jest propagowanie zrównoważonego wykorzystywania żywych zasobów morza na obszarze, który mu podlega, polegającego na odpowiednim zarządzaniu rybołówstwem i operacjami połowowymi oraz ich odpowiednim rozwijaniu. Komitet obejmuje swoją działalnością wszystkie żywe zasoby morza na wyżej wspomnianym podlegającym mu obszarze, który znajduje się między Przylądkiem Spartel (Ras Aszakar) a ujściem rzeki Kongo.

Unia Europejska jest członkiem CECAF¹, podobnie jak Francja, Grecja, Włochy, Niderlandy, Polska, Rumunia i Hiszpania.

2.2. Komitet ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku

CECAF jest technicznym organem doradczym i regionalnym organem ds. rybołówstwa ustanowionym na mocy art. VI ust. 2 umowy założycielskiej FAO. Sekretariat CECAF jest zarządzany i finansowany przez FAO. Do jego głównych zadań należą promowanie, koordynowanie i ułatwianie badań naukowych, zarządzania i działań związanych z ochroną żywych zasobów morza i zarządzaniem tymi zasobami na podlegającym mu obszarze. CECAF może również udzielać swoim członkom porad w zakresie zarządzania rybołówstwem, jego monitorowania, kontrolowania i nadzoru nad nim. Prowadzi on również prace nad tworzeniem naukowych podstaw środków regulacyjnych służących ochronie morskich zasobów rybnych i zarządzaniu nimi oraz zapewnia doradztwo w zakresie przyjmowania środków regulacyjnych przez rządy państw członkowskich.

Posiedzenia CECAF zwykle odbywają się co dwa lata. Unii jako członkowi przysługuje prawo uczestnictwa i prawo głosu. Decyzje CECAF są podejmowane większością oddanych głosów, chyba że regulamin wewnętrzny stanowi inaczej.

2.3. Decyzje przyjmowane przez Komitet ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku

Zgodnie z zakresem uprawnień określonym w zmienionym statucie CECAF, udziela on porad w zakresie środków zarządzania („środki”) państwom członkowskim i właściwym organizacjom regionalnym. Ze względu na status doradcy CECAF jego decyzje nie są wiążące dla jego członków.

¹ Decyzja Rady z dnia 25 listopada 1991 r. w sprawie przystąpienia Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej do Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO).

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Zgodnie z procedurami mającymi zastosowanie do regionalnych organizacji ds. rybołówstwa stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na corocznych posiedzeniach regionalnych organów ds. rybołówstwa, takich jak CECAF, jest ustalane w oparciu o podejście dwustopniowe. Decyzja Rady określa podstawowe zasady i kierunki stanowiska Unii w perspektywie wieloletniej; podlega ono następnie dostosowaniu przed każdym corocznym posiedzeniem w drodze nieoficjalnych dokumentów Komisji, które są przedmiotem dyskusji w ramach grupy roboczej Rady.

Niniejszy wniosek dotyczący decyzji:

- zawiera ogólne zasady i kierunki, ale w miarę możliwości uwzględnia również specyfikę CECAF;
- na wniosek państw członkowskich ustanawia standardowy proces doprecyzowania z roku na rok stanowiska Unii;
- uwzględnia zasady i kierunki działań nowej wspólnej polityki rybołówstwa ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013², jak również cele określone w komunikacie Komisji w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa³;
- uwzględnia wspólny komunikat Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji, zatytułowany „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów”⁴ i konkluzje Rady w sprawie tego wspólnego komunikatu⁵; oraz
- uwzględnia komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”⁶.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Traktatu) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

³ COM(2011) 424 z 13.7.2011.

⁴ JOIN(2016) 49 final z 10.11.2016.

⁵ 7348/1/17 REV 1 z 24.3.2017.

⁶ COM(2018) 28 final z 16.1.2018.

instrumenty, które na mocy prawa międzynarodowego nie są wiążące, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁷.

4.1.2. Zastosowanie w sprawie

CECAF jest technicznym i regionalnym organem ds. rybołówstwa ustanowionym rezolucją FAO 1/48 z 1967 r. na mocy art. VI ust. 2 umowy założycielskiej FAO. Chociaż decyzje CECAF („środki”) nie są wiążące dla jego członków, akty, które ma przyjąć CECAF, stanowią akty, które mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawę prawną decyzji, której dotyczy wnioszek, stanowi art. 218 ust. 9 Traktatu.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej na podstawie art. 218 ust. 9 Traktatu zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 Traktatu musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu prawnego odnoszą się do rybołówstwa. Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 stanowi podstawę prawną określającą zasady, które mają znaleźć odzwierciedlenie w tym stanowisku.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 43 ust. 2 Traktatu.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien zatem być art. 43 ust. 2 Traktatu w związku z art. 218 ust. 9 Traktatu.

⁷ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., C-399/12, *Niemcy przeciwko Radzie*, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61-64.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w Komitecie ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktat”), w szczególności jego art. 43 ust. 2 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia Europejska jest członkiem Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku (CECAF) – regionalnego komitetu ds. rybołówstwa Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) – ustanowionego na mocy art. VI ust. 2 umowy założycielskiej FAO.
- (2) Unia Europejska jest członkiem FAO⁸.
- (3) Zgodnie z zakresem uprawnień określonym w swoim zmienionym statucie CECAF zapewnia doradztwo w zakresie środków zarządzania („środki”) . Ze względu na status doradczy CECAF jego decyzje nie są wiążące dla jego członków.
- (4) Na swoich posiedzeniach CECAF ma udzielać porad w sprawie środków ochrony żywych zasobów morza i zarządzania nimi.
- (5) Należy określić stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w ramach CECAF na lata 2019–2023, ponieważ CECAF ma przyjąć niewiążące akty prawne, które mogą w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę UE. Większość decyzji Rady określających stanowisko Unii na forum regionalnych organizacji ds. rybołówstwa, których Unia jest stroną, musi zostać poddane przeglądowi przed corocznym posiedzeniem tych regionalnych organizacji ds. rybołówstwa w 2024 r. W związku z tym, aby zwiększyć spójność stanowisk Unii we wszystkich regionalnych organizacjach ds. rybołówstwa i regionalnych organach ds. rybołówstwa oraz usprawnić proces przeglądu, niniejsza decyzja Rady powinna zostać zmieniona najpóźniej przed każdym posiedzeniem CECAF w 2024 r.
- (6) Jak określono we wspólnym komunikacie Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji, zatytułowanym „Międzynarodowe zarządzanie oceanami – program działań na rzecz przyszłości oceanów”⁹, oraz w konkluzjach Rady na temat tego wspólnego komunikatu¹⁰ propagowanie środków na rzecz wsparcia i zwiększenia skuteczności regionalnych

⁸ Decyzja Rady z dnia 25 listopada 1991 r. w sprawie przystąpienia Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej do Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO).

⁹ JOIN(2016) 49 final z 10.11.2016.

¹⁰ Dok. 7348/1/17 REV 1 z 24.3.2017.

organizacji ds. rybołówstwa i, w stosownych przypadkach, środków usprawniających zarządzanie nimi oraz wzmocnienie współpracy na kluczowych obszarach oceanów celem wyeliminowania regionalnych braków w zarządzaniu jest kluczowe dla działań Unii na tych forach.

- (7) Jak określono w komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, zatytułowanym „Europejska strategia na rzecz tworzyw sztucznych w gospodarce o obiegu zamkniętym”¹¹, należy podjąć konkretne środki mające na celu ograniczenie zanieczyszczenia mórz tworzywami sztucznymi, jak również gubienia lub porzucania narzędzi połowowych na morzu.
- (8) W związku ze zmianami zachodzącymi w zasobach rybnych w obszarze CECAF i z koniecznością uwzględnienia w stanowisku Unii tych zmian, w tym nowych informacji naukowych i innych istotnych informacji przedstawionych przed posiedzeniami CECAF lub w ich trakcie, należy ustanowić procedury, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy między instytucjami Unii zawartą w art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, w celu corocznego doprecyzowania stanowiska Unii na lata 2019–2023,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowo-Wschodnim Atlantyku (CECAF), zostało określone w załączniku I.

Artykuł 2

Coroczne doprecyzowanie stanowiska Unii, jakie należy zająć na posiedzeniach CECAF, odbywa się zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 3

Stanowisko Unii określone w załączniku I podlega ocenie i, w stosownych przypadkach, modyfikacji dokonywanej przez Radę na wniosek Komisji, najpóźniej przed każdym posiedzeniem CECAF w 2024 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

¹¹ COM(2018) 28 final z 16.1.2018.